

Johann Cothmann

**Programma in Funeris deductione ... Clarae Soltow ... Viri, Dn. Bernhardi Soltow/
I.U.D. celeberrimi Filiolae Propositum**

Rostochi[i]: Pedanus, 1627

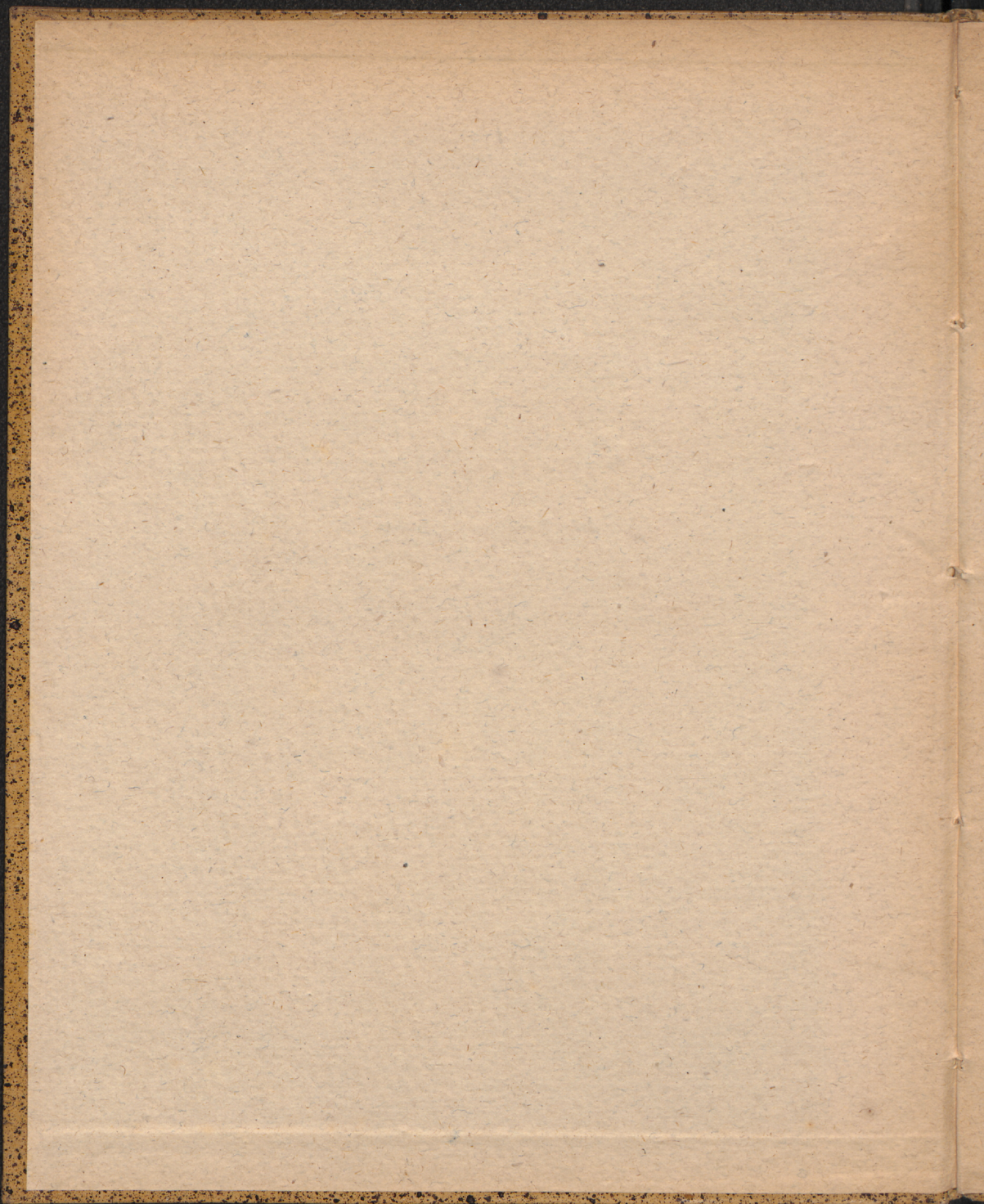
<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn774687169>

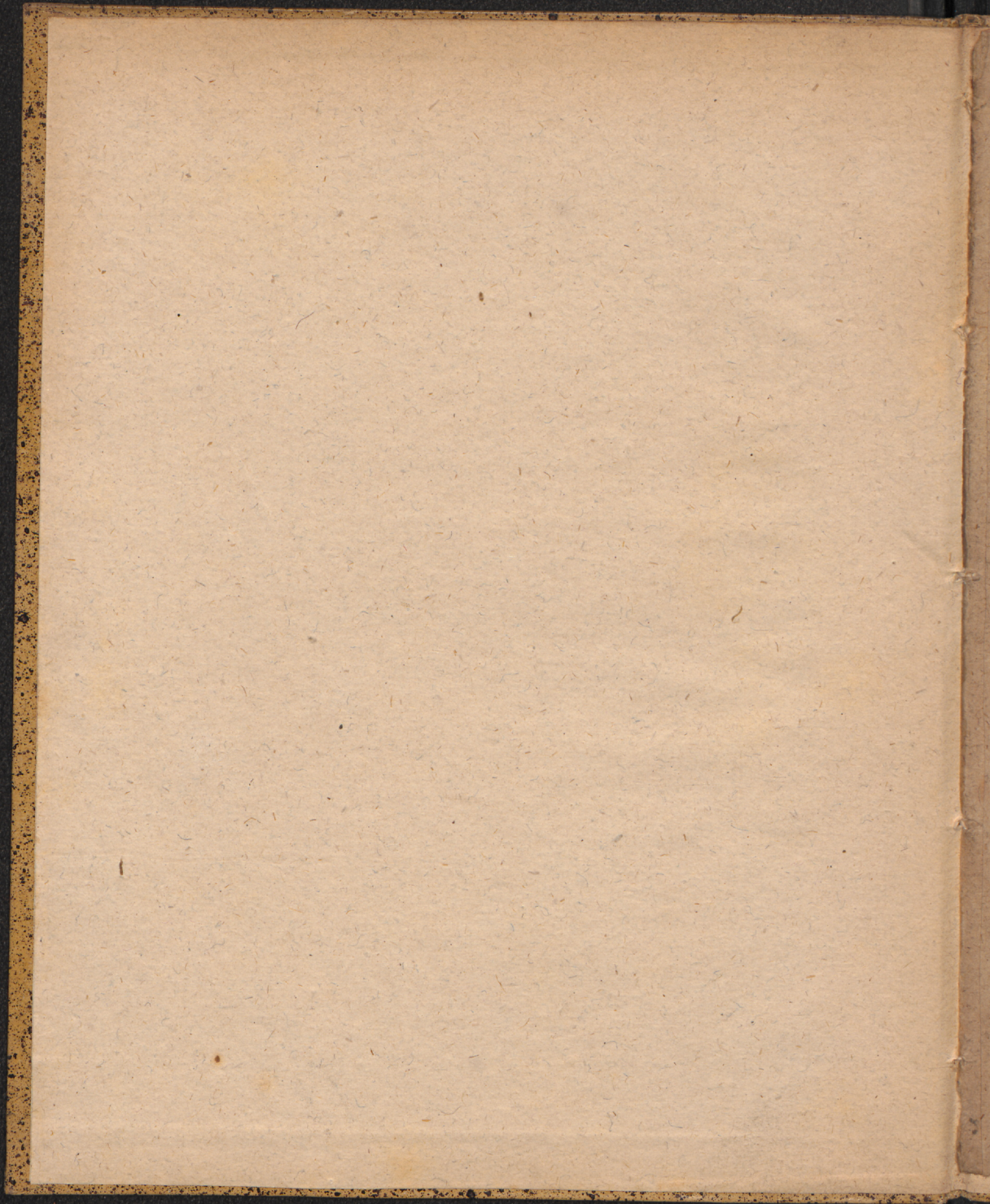
Druck Freier Zugang

Cothman, J.,
in
C. Soltow.
Rostock. 1627.

12.

PROGRAMMA

in Funeris deductione

Scitissima, Suavissimaque

CLARÆ
Soltom/

Consultissimi ac Clarissimi VIRI,

DN. BERNHARDI

GOTTLOB / J. U. D. Celeberr-

rimi FILIOLAE

Propositum.

ROSTOCHI

Literis Joachimi Pedani, Acad. Typ.

Anno M DC XXVII.

PROGRAMMA

in Physica

de ...

CLARAE

Universitatis

in ...

DR. BERNHARDI

...

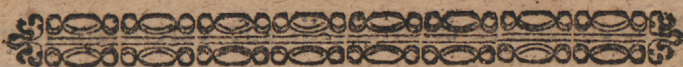
Propositiones

Rostock

In ...

...

RECTOR
ACADEMIÆ ROSTOCHIENSIS
JOHANNES COTHMAN
S. S. Theologiæ Licentiatus &
Professor.

Peccatum originale, quantum sit malum, ratio humana sibi solum relicta non intelligit. Generales equidem Ethnicorum passim leguntur querelæ, naturæ corruptionem indicantes. At accidit illis, quod legimus apud subtilissimum Scaligerum dicentem: lambimus vitreum vas, sed pulvem non attingimus. Evenit etiam illis, ut idem Scaliger ait, quod iis, qui in limo utrumque crus impactum habent. Quoniamque se alterutro expedire enixius conantur: cofortius ac profundius alterum defigunt. Ita gentiles rationis tantum ductum ceu filium Ariadnes secuti, vitreum tantum vas lamberunt; ipsam verò pulvem, id est plenam peccati originalis doctrinam non attigerunt. Christiani verò in schola Spir. S. informati, licet gloriari nequeant, quasi perfectissimam, omnibusque numeris absolutam doctrinam hujus habeant scientiam; ex parte enim dum in hac vita vivimus cognoscimus: plenius tamen, scripturæ Prophetiæ & Apostolicæ tabulis eruditi, labem primævam agnoscunt. Quis gentiliū peccatū originis dixit

justitiæ concreta & originalis esse carentiam, lucis
mentis amissionem, voluntatis à Deo aversionem & cor-
dis (ne legi Dei obedire possint) contumaciam Adami
lapsum insecutam: propter quem lapsum, ac profun-
dam naturæ humanæ corruptionem, nati sumus omnes
filii iræ, nisi propter Christum fide salvante apprehen-
sum, ex gratiâ fiat remissio. De hoc peccato primævo,
quæsitum est antiquitus, ac etiamnum agitur quæstio,
num infantibus usu rationis pleno destitutis tribui
queat. Hic iterum, rationem humanam in consilium
adhibentes, negativè cum pelagianis ac præcipuè no-
stri sæculi Anabaptistis, concluderemus. At scripturam
consulentes, figmentū cogitationū cordis humani tan-
tummodo malum esse omnibus diebus deprehendimus.
Ne verò dies ad adolescentiam ac maturiorem tantum
ætatem, quis restringat, Spir. S. utpote depravationes
futuras prævidens, sui ipsius est interpret, dum alibi
figmentum cordis hominis à pueritia malum & perva-
sum esse pronuntiat. Unde, dicente Apostolo, Unius
(Adami scil.) delicto propagatum est malum in omnes
homines ad condemnationem. Hisce fundamentis si
quis nondum permoveri potest, cum Megalandro no-
stro Luth. in comm. Gen. provocamus, ad communem
præceptorē experientiam scilicet, quæ docet (verba sunt
Luth.) *quod nascimur ex immundo semine, & contrahimus
ex ipsa naturâ seminis, ignorantiam Dei, securitatem, incre-
dulitatem, odium erga Deum, inobedientiam impatientiam
& similia gravissima vitia.* Hæc sic in carnem nostram
sunt implantata, hoc venenum sic latè per carnem, cor-
pus, animam, nervos, sanguinem, per ossa & medullas
ipsas in voluntate, in intellectu, in ratione diffusum est,
ut

ut non solum eximi plene (in hac vita scilicet) possit;
sed ne quidem agnoscatur peccatum esse. Hæc Luth.
At inquit, illa quæ proponitur experientia dubia est,
cum non ab omnibus talis esse agnoscatur. Age ergo,
aliam mecum consideres experientiam, priori clario-
rem; videlicet Mortem. Mors sanè parvulos peccati
Adami teneri obnoxios, adeo luculenter arguit, ut
qui hoc diffiteri præsumat, ille solem in meridie splen-
descere neget. Nam scriptura Sacra mortem & pecca-
tum, nexu indivulso conjungit, ideo stipendium peccati
mortem nuncupat. Et in omnes homines mortem per-
vasisse, quatenus omnes peccarunt, asseverat. Hodier-
num funus (ut alia prætermittamus) thematis nostri
probationem quoque suppeditat, quando puellula sua-
vissima duorum, & quod excurrit, annorum, debitum
naturæ persolvit. Quo ipso in peccatis se natam & con-
ceptam demonstravit, cum alias mors importuna, omne
sacrum prophæans, nihil in eam juris habuisset. Nata
verò est elegantissima hæc puellula CLARA Soltow/
Anno 1625. die 24. Januar. inter 10. & 11. vespertinam.
Intelligentes autem pij parentes, non satis esse nasci.
Sed etiam medio divinitus ordinato renasci. Ideo
postpositis omnibus impedimentis, lavacro Baptisma-
tis, ordinario *παλιν γενεσθαι*, secundum Apostolum, orga-
no, filiulam hanc suam tingi voluerunt, mensis inse-
quentis 2. Februar. Patrem habuit Virum Consultissi-
mum DN. BERNHARDUM Soltow / J. U. Docto-
rem celeberrimum; Matrem verò AGNETAM Bes-
selius / fœminam virtutibus sexui fœmineo competen-
tibus condecoratam. Avum paternum venerandum,
Amplissimum & gravissimum senem, DN. BERN-
A 3 HAR-

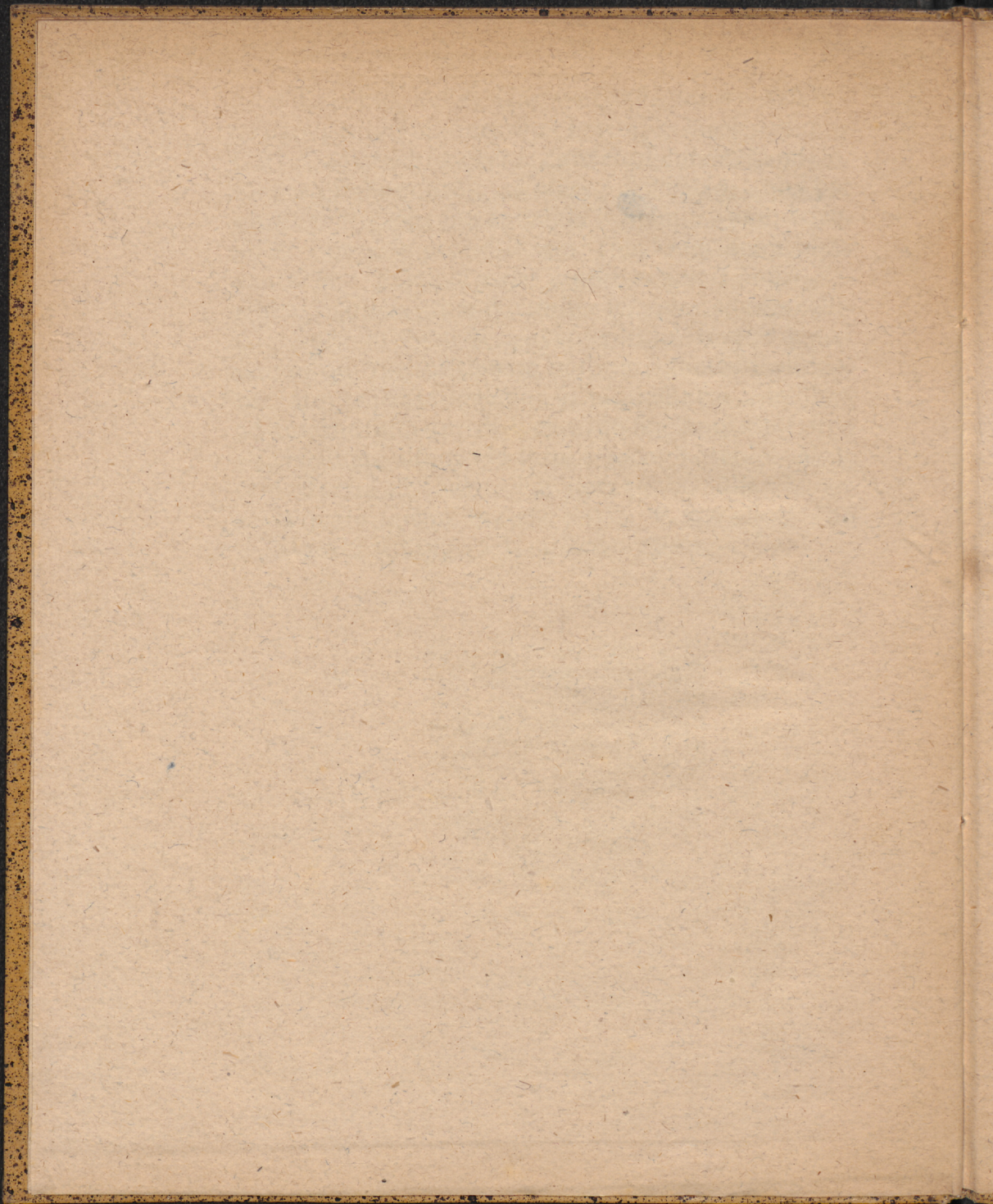
HARDUM Soltow/ Seniore[m] olim Ecclesiæ Cathedra-
lis Slesvicensis, ac Illustris. Celsis. Principum ac
Dominorum Domini, Dn. ADOLPHI PHILIPPI &
JOAN-ADOLPHI felicissimæ recordationis, hære-
dum Norvegiæ Ducum Slesvici, Holsatiæ &c. Præfectum
ærarij, ante decennium mense Aprili vita functum.,
Aviam Paternam CLARAM Töfen/ Viri Amplissi-
mi & Prudentissimi DN. PAULI Töfen/ Consulis
quondam Chiloniensium, in urbe metropoli Holsatiæ,
optimè meriti filiam, matronam adhuc superstitem
ætatis annum 74. jam agentem, quæ ob carissimæ, &
unicè dilectæ filiæ CLARÆ, uxoris Viri Prudentissimi
ac Spectatissimi DN. DETHLEVI Lauth/ Consulis
Husensium, præmaturum obitum, maximo adhuc in
mærore ac luctu versatur, quem (postquam abyssus ca-
lamitatis una alteram inclamavit) non parum obitus
hicce inopinatus & repentinus dilectissimæ neptis ad-
augebit. Maternam originem quod spectat, avum ha-
buit Virum Amplissimum DN. BALTHASAREM
Beselin/ Senatorem hujus Reipubl. spectatissimum, or-
dinis nostri amantissimum. Aviam CATHARINAM
Kungen / matronam egregiis virtutibus exornatam,
Amplissimi DN. HENRICI Kungen/ Consulis quon-
dam hujus Reipubl. spectatissimi præclareq[ue] meriti fi-
liam. Ex illis tam laudatis majoribus cum piè defun-
cta nostra progenita sit, quis dubitaret semina virtutum
simul in illam esse propagata; adeo quidem ut cum la-
cte materno virtutes simul traxisse dici queat. Hinc
quæ in tam tenella ætate amari solent, non defuerunt,
sed sensim sese exeruerunt. Ea propter parentibus cha-
rissima existit. Unde jam facile colligere est, quo in
acer-

acerbissimo luctu mœstissimi parentes versentur. Longiori certè vita dignissima fuisset, si Altissimo, in cujus manibus vita salusq; nostra consistunt, ita visum fuisset. Verum acquiescent pij parentes in benevola Dei voluntate: ille prius dedit, quod nunc abstulit. Simul & consolabuntur se dicto ex libro sap. desumpto. *Justus si matura morte obierit in quiete futurus est.* Morbi genus quo elegans hæc puellula extincta est, variolæ & morbilli fuerunt. De quo morbi genere explorata res est, inter decem millia, vix reperiri unum, qui variolarum & morbillorum vires semel saltem in vitâ non experiatur: imò miraculi instar censetur, ut Arabes medici scribunt, si mortalium quis labe hac non inficiatur. Idem plane tenellæ huic puellulæ contigit, correpta enim est 17. hujus, feбри ardentissimâ, quam morbilli maligniores subsecuti sunt; qui licet protuberare & efflorescere sequenti die inciperent; tamen cum eorum color partem violaceus, partim lividus ac subniger appareret, & ob materiæ tum pravitatem ac copiam; tum naturæ tenerioris; appropriatis quamvis juvaretur remediis, imbecillitatem, ab externis partibus ad internas nobiliores introcederent: febris quoque illa ardens post morbillorum eruptionem non remitteret solum, ut solet quandoque, sed etiam intenderetur, factum est, ut retrocedens effrænis hæc materia, & nobiliora viscera, quorum functionibus vita carere nequit, cum impetu enormi petens, graviora & lethalia quidem inferret symptomata, vitæq; dulcissimæ terminum nimis præproperè, tertio scilicet statim ab invasionis die accederet circa 12. noctis, 19. hujus. quo animulam sanguine Christi mundatam, inter pias adstantium preces exhalavit.

Filio-

Filiolæ huic desideratissimæ constituerunt maximsi-
mi parentes hodie hora prima in templo Mariano funus
facere, ad quod frequenti conventu cohonestandum,
omnes omnium ordinum cives Academicos, qua par
est diligentiam rogamus ac sedulo hortamur, ut dicto lo-
co & tempore processionem funebrem frequentes
exornent. Exigit id patris utpote concivis nostri cla-
rissimi dignitas, tum & familiæ splendor ac erga ordi-
nem nostrum favor & benevolentia. Itaque denuo
omnes qui Jurisdictionem nostram agnoscunt mone-
mus atq; officiosè rogamus ut pie defunctæ animulam
ad dormitorium usq; deducant, ac suæ simul mortalita-
tis certissimè aliquando futuræ recordenter. Mors
(enim) certa est, incerta dies, hora agnita nulli. Extre-
mam quare, quamlibet esse puta. P. P. Rostoch. sub
Sigillo Academiæ, 22. Junij Anno 1627.

ut non solum eximi plenè (in hac vita se
sed ne quidem agnoscat peccatum esse
At inquis, illa quæ proponitur experientia
cum non ab omnibus talis esse agnoscat
aliam mecum consideres experientiam
rem; videlicet Mortem. - Mors sanè pa
Adami teneri obnoxios, adeo luculen
qui hoc differi præsumat, ille solem in
descere neget. Nam scriptura Sacra mo
tum, nexu indivulso conjungit, ideo stipe
mortem nuncupat. Et in omnes homin
vasisse, quatenus omnes peccarunt, asse
num funus (ut alia prætermittamus) t
probationem quoque suppeditat, quanc
vissima duorum, & quod excurrit, anno
naturæ persolvit. Quo ipso in peccatis s
ceptam demonstravit, cum aliàs mors im
sacrum prophanans, nihil in eam juris ha
verò est elegantissima hæc puellula CL A
Anno 1625. die 24. Januar. inter 10. & 11.
Intelligentes autem pij parentes, non
Sed etiam medio divinitus ordinato
postpositis omnibus impedimentis, lav
tis, ordinario *matris reverentis*, secundum Ap
no, filiulam hanc suam tingi voluerun
quentis 2. Februar. Patrem habuit Viru
mum DN. BERNHARDUM Colto
rem celeberrimum; Matrem verò AG
felina / fœminam virtutibus sexui fœmi
tibus condecoratam. Avum paternum
Amplissimum & gravissimum senem,

A 3

